06/10/2021

Τι είναι η «επαινετή αναίδεια»;

/ Ορθόδοξες Προβολές

Αναίδεια επαινετή, εύκολα δε συναντάται. Μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις μεγάλης προσοχής και αυτοθυσίας. Σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι δυνατό να γίνει παραδεκτή και ειδικά από τη μεγαλοψυχία αυτού που προκαλείται.

Αναίδεια είναι η καταπάτηση της «αιδούς» *(ντροπής)* και η επίμονη απαίτηση εφαρμογής της παρανομίας. Ναι μεν παραβαίνω τη νομιμότητα, αλλά θέλω να με υπακούσεις! Παραστήσαμε το νόημα της επαινετής αυτής απαιτήσεως, που μόνο συμπαθείς και φιλεύσπλαγχνοι ήρωες μπορούν να προβάλουν.

Ο Κύριος και Σωτήρας μας, Ιησούς Χριστός, είναι το «θύμα» της δικής μας αναίδειας και επιμονής και να που τον λυγίζουμε και του αναιρούμε την πρώτη του απόφαση.«Ναι, Κύριε μου, ομολογώ την ενοχή μου. Στη δική μου ελεεινότητα και αμέλεια οφείλονται τα λάθη και τα σφάλματα μου. Μετανοώ όμως και προσπίπτω και δέομαι και παρακαλώ· «άφες μοι, ήμαρτον, συγγνώμη, μη μου καταλογίσεις την ενοχή και παράβαση. Μη με παραδώσεις στην αρμόζουσα παιδεία και την ποινή, που μου ανήκει. Παράτεινον το έλεός σου και σκέπασέ με να μην πειραστώ

και σε παροργίσω πάλι».

Αυτήν την «επαινετή αναίδεια» πρέπει να την χρησιμοποιούμε, όπως η χήρα, που αναφέρει ο Κύριοσμας, η οποία με τις συνεχείς ενοχλήσεις ανάγκασε τον αδιάφορο δικαστή να την προσέξει και να αποδώσει το δίκαιο.

ΓΕΡΩΝ ΙΩΣΗΦ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΟΣ

Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού, «Συζητήσεις στον Άθωνα», Ψυχωφελή Βατιπαιδινά 13, σ. 89-140